

บทเรียนพระคัมภีร์ สำหรับเด็ก

ชีวิตของกษัตริย์ดาวิด

ภาคที่ 1

3 บทเรียน

3 บทเรียน

1. พระเจ้าทรงเลือกดาวิด
2. ดาวิดฆ่าโกลิอัท
3. ดาวิดและโยนาธาน

บทเรียนที่ 1 พระเจ้าทรงเลือกดาวิด

1ซามูเอล 16

พระเจ้าต้องการให้ชาวอิสราเอลมีกษัตริย์ที่เดินอยู่ในทางของพระองค์ เชื่อฟังคำแนะนำของพระองค์ และรักพระองค์อย่างสุดจิตสุดใจ เพื่อเป็นช่องทางที่พระองค์จะทรงอวยพระพรแก่ชาวอิสราเอลได้อย่างเต็มที่ ในสมัยของกษัตริย์ซาอูล เขากลับกลายเป็นคนที่เย่อหยิ่ง และทรงเอาแต่ใจตนเองเป็นใหญ่ ไม่ให้เกียรติแก่ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า เมื่อผู้เผยพระวจนะซามูเอลได้กล่าวตักเตือน กษัตริย์ซาอูลก็ไม่ฟัง ซ้ำยังไม่เสียใจต่อความผิดบาปของตน ทรงทำให้พระพิโรธของพระเจ้าพุ่งขึ้น

รูปภาพที่ DC1-1 พระเจ้าตรัสแก่ซามูเอลให้ไปเจิมน้ำมันแก่กษัตริย์องค์ใหม่

เมื่อซามูเอลบอกแก่กษัตริย์ซาอูลว่า “เพราะเหตุที่ท่านปฏิบัติเสธพระคำของพระเจ้า พระองค์ก็ทรงปฏิบัติเสธท่านเช่นกัน และปลดท่านออกจากความเป็นกษัตริย์” ซามูเอลเองก็โศกเศร้า เสียใจอยู่เป็นเวลานานในเรื่องนี้เนื่องเพราะเหตุที่ซาอูลได้ประพฤติเช่นนี้ ทำให้เสื่อมเสียเกียรติของชาวอิสราเอล จนในที่สุดพระเจ้าก็ทรงตรัสแก่ซามูเอล “จงเจิมน้ำมันให้เต็มเขาสัตว์ของเจ้า แล้วก็ไปเถอะ เราจะใช้เจ้าไปหาเจสซีชาวเบธเลเฮม เพราะว่าในหมู่พวกบุตรชายของเขา เราได้จัดเตรียมกษัตริย์องค์หนึ่งไว้แล้วที่จะเป็นกษัตริย์องค์ใหม่ของพวกยิว”

แต่ซามูเอลตอบพระเจ้าว่า “ข้าพระองค์ทำเช่นนั้นไม่ได้! ถ้าซาอูลรู้เข้าว่าข้าพระองค์ กำลังจะไปเจิมน้ำมันแก่คนอื่นเพื่อเป็นกษัตริย์องค์ใหม่ เขาจะต้องฆ่าข้าพระองค์อย่างแน่นอน!” ซามูเอลรู้ว่าซาอูลนั้นมีใจที่อิจฉาและกลัวว่าจะมีคนอื่นมาแย่งตำแหน่งนี้ไปจากเขา พระเจ้าทรงตรัสตอบแก่ซามูเอลว่า “จงเอาโคตัวเมียไปกับเจ้าด้วย เพื่อทำการถวายเป็นเครื่องบูชาแก่เรา ให้เชิญเจสซีและครอบครัวมาด้วย เราจะบอกเจ้าว่าใครที่เราได้เลือกไว้สำหรับเป็นกษัตริย์องค์ใหม่”

ซามูเอลก็กระทำตามที่พระเจ้าทรงบัญชาแก่เขาทุกอย่าง เมื่อเขามาถึงเบธเลเฮม พวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นรวมทั้งตัวเจสซีด้วยกันก็พากันออกมาต้อนรับซามูเอลด้วยความยำเกรง "ท่านมาด้วยฐานะอะไร? หรือมีอะไรเกิดขึ้น?" ซามูเอลตอบพวกเขาว่า "ทุกอย่างเรียบร้อยดี! เรามาที่นี่เพื่อถวายเครื่องเผาบูชาแก่พระเจ้า ขอให้ท่านและครอบครัวเตรียมตัวมาร่วมในพิธีการถวายเครื่องบูชานี้ด้วย" ซามูเอลกล่าวแก่เจสซี

รูปภาพที่ DC1-2 ลูกชายทั้ง 7 ของเจสซีต่อหน้าของซามูเอล

ภาพหลังจากที่ถวายเครื่องเผาบูชาเสร็จแล้ว ซามูเอลก็ขอให้เจสซีแนะนำลูกชายของเขาแต่ละคนแก่ ซามูเอล ซึ่งตัวเจสซีเองก็เต็มใจด้วย เจสซีให้ลูกชายคนโตของเขาชื่อว่าเอลีอัป ยืนอยู่ต่อหน้าซามูเอล เอลีอัปเป็นคนรูปร่างสูงสง่า และหน้าตาก็ดูหล่อเหลา เมื่อซามูเอลเห็นเอลีอัปก็คิดว่าพระเจ้าทรงเจิมคนนี้แน่นอนให้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอล แต่พระเจ้าทรงท้วงซามูเอลว่า "อย่ามองดูและตัดสินที่รูปร่างหน้าตาภายนอกซึ่งมนุษย์ทั่วไปชอบทำ เรามองดูไม่เหมือนกับที่เจ้าดู มนุษย์มองดูและตัดสินจากภายนอก แต่เรามองดูที่จิตใจภายในของเขาต่างหาก เอลีอัปไม่ใช่คนที่เราเลือกให้เป็นกษัตริย์องค์ใหม่ของอิสราเอล"

สิ่งที่พระเจ้าทรงตรัสแก่ซามูเอลเป็นความจริง เรามองดูคนเพียงแต่ภายนอกเท่านั้น - สูง, ต่ำ, ดำ, ขาว แต่พระเจ้าตรัสว่า รูปร่างนอกพระองค์ไม่ทรงมองดู พระองค์ทรงมองดูว่าอะไรต่างหากที่อยู่ "ภายใน" ของคน ๆ นั้น เมื่อเจสซีให้ลูกชายคนที่สองของเขา เดินออกมาพระเจ้าก็ทรงตรัสอีกว่า "ไม่ใช่คนนี่ที่เราได้เลือก" จนกระทั่งครบทั้งเจ็ดคน ก็ไม่มีใครซักคนที่พระเจ้าทรงเลือกให้เป็นกษัตริย์ นี่หมายความว่าอย่างไร! ซามูเอลไม่เข้าใจ เขาน่าจะลองให้ทุกคนเดินผ่านไปอีกรอบดีหรือเปล่า? ก็พระเจ้าบอกเองนี่ว่าจะเลือกกษัตริย์องค์ใหม่จากลูกชายของเจสซี "ท่านเจสซี" ซามูเอลเรียกเจสซีให้เข้ามาใกล้ "ทั้งหมดนี้เป็นลูกชายของท่านหรือ ท่านไม่มีอีกแล้วหรือ?" "โอ้! ไม่ครับ ข้ายังมีลูกชายคนเล็กอีกคนหนึ่ง แต่เขากำลังเลี้ยงแกะอยู่ที่ทุ่งนา" ซามูเอลกล่าวด้วยเสียงอันกระตือรือร้นอีกว่า "จงไปตามเขามาที่นี่ เพราะข้าจะไม่นั่งหรือกินจนกว่าเขาจะมาถึงที่นี่"

รูปภาพที่ DC1-3 ดาวิดกำลังดูแลฝูงแกะ

ในขณะนั้นเองดาวิด ลูกชายคนสุดท้องของเจสซี กำลังอยู่ในทุ่งนา และกำลังดูแลลูกแกะของพ่ออย่างดี ดาวิดนั่งตีพิณ และร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้า ขณะที่เขากำลังมองดูพวกลูกแกะเล็มกินหญ้าอ่อน ๆ อย่างตั้งใจ "ดาวิด! ดาวิด!" เสียงตะโกนของคนๆ หนึ่งก็ดังขึ้น เป็นเสียงของคนรับใช้ที่บ้านนั่นเอง "ข้าอยู่ที่นี่ มีอะไรหรือ?" ดาวิดตอบกลับเสียงเรียกนั้นทันที "พ่อของท่านให้มาตามไปพบที่บ้านดวนที่สุด ผู้เผยพระวจนะชามูเอลก็อยู่ที่บ้านด้วย" "ฮ้า! ท่านชามูเอลหรือ?" "ใช่ครับ รีบ ๆ เข้าเถอะ พ่อของท่านบอกว่าให้กลับไปเดี๋ยวนี้เลย" ดาวิดลุกขึ้น และรีบตรงดิ่งไปที่บ้านให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดาวิดรู้สึกอยากรู้ว่ามันเกิดอะไรขึ้นในวันนี้ เมื่อมาถึงเจสซีก็รีบพาตัวดาวิดเข้าไปหาชามูเอลทันที ดาวิดรู้สึกประหม่าอยู่บ้างที่ได้มีโอกาสเห็นและพบกับผู้เผยพระวจนะชามูเอล

รูปภาพที่ DC1-4 ซามูเอลเจิมตั้งดาวิด

เมื่อซามูเอลเห็นเด็กหนุ่มคนนั้นเดินเข้ามาหาท่าน รูปร่างเด็กนั้นงามน่าดู เป็นคนผิวสีแดง ๆ อาจจะเป็นเพราะต้องอยู่กลางแจ้งเมื่อเลี้ยงแกะ พระเจ้าทรงตรัสกับซามูเอลว่า "จงลุกขึ้น เอาน้ำมันของเจ้าไปเจิมที่เด็กคนนั้น เพราะเราได้เลือกดาวิดบุตรของเจสซีคนนี้ ให้เป็นกษัตริย์องค์ใหม่ ซามูเอลก็กระทำตามที่พระเจ้าทรงบอกแก่ท่าน ท่านเอาน้ำมันจากเขาสัตว์เทลงไปบนหัวของดาวิด ดาวิดรับรู้อนาคตของตนจากคนของพระเจ้าด้วยความตื่นตันทกษัตริย์ของประเทศ ดาวิดต้องรอคอยสำหรับเวลาของพระเจ้าด้วยที่จะสถาปนาเขาให้ได้นั่งบนบัลังค์กษัตริย์ทุกคนในครอบครัวต่างก็เห็นเหตุการณ์เหล่านี้ เมื่อซามูเอลเสร็จธุระแล้วท่านก็เดินทางกลับไปยังบ้านของท่านที่เมืองรามาห์ ส่วนดาวิดก็กลับไปดูแลแกะของพ่อตามเดิม ดาวิดมีความชื่นชมยินดี และสรรเสริญพระเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ผสมกับความกลัวบ้าง แต่ดาวิดก็มั่นใจในอำนาจของพระเจ้าว่าพระองค์จะทรงปกป้องเขาให้ปลอดภัย ตั้งแต่วันนั้นมา

พระวิญญาณ
ของพระเจ้าก็
ทรงสถิตอยู่กับ
ดาวิดไม่ว่า
ดาวิดจะไปไหน
แต่ก่อนที่จะถึง
เวลาของดาวิด
ในการขึ้น
เป็นกษัตริย์ก็
ต้องมีปัญหา
และการทดลอง
มากมายเข้าไป
ในชีวิตของเขา

รูปภาพที่ DC1-5 ดาวิดซำหมี และสิงโต

ดาวิดเป็นผู้เลี้ยงดูฝูงแกะที่ดี หลายครั้งที่เขากำลังเฝ้าฝูงแกะ ดาวิดก็จะตีตีพิณ และร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้าไปด้วย ดาวิดสัมผัสได้ว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเขา ใกล้เคียงเหลือเกินหลังจากวันที่ซำหมีเอาน้ำมันเจิมที่ศีรษะของเขา ดาวิดรักพระเจ้ามาก ไม่ว่าเขาจะทำอะไร ดาวิดจะทำให้เอวถวายเกียรติแก่พระเจ้า โดยปรกติแล้วคนเลี้ยงแกะทุกคนจะมีไม้เท้าหัวเป็นตะขอ บางครั้งเขาใช้ตะขอนี้เกี่ยวเอาพวกลูกแกะที่ดี ๆ ชน ๆ ทั้งหลายที่มักจะหลงไปจากฝูง เพื่อให้พวกมันเข้ามาในทางที่ถูก และปลอดภัย บางครั้งก็ใช้ไม้เท้านี้เพื่อต่อสู้กับสัตว์ร้ายที่คอยทำร้าย หรือลอบขโมยจะกินแกะของเขา หลายครั้งเหตุการณ์อันตรายเหล่านี้เกิดขึ้นกับฝูงแกะของดาวิด แต่ดาวิดก็ไม่กลัว เพราะว่าเขากับไม้เท้าคู่ใจคอยรักษาปกป้องฝูงแกะเหล่านั้นอยู่

นอกจากไม้เท้าแล้วดาวิดยังมีอาวุธคู่กายอีกอย่างหนึ่ง นั่นก็คือ เชือกสลึงที่ใช้คู่กับก้อนหิน เขาเก็บมันไว้ข้าง ๆ ตัวเสมอ เพื่อใช้ได้ทันทีเมื่อยามเกิดเหตุร้ายขึ้น ดาวิดชำนาญในการใช้เชือก สลึงมาก เขาใช้เวลาในการฝึกหัดจนเก่งอย่างหาใครเทียบได้ยากจริง ๆ เมื่อฝูงแกะของเขาอยู่ตามแนวซอกเขา ดาวิดมองไม่เห็น เขาก็จะขึ้นไปบนภูเขาหินสูง ๆ และร้องเรียกพวกมัน แกะทุกตัวรู้จักเสียงของนายของมัน และเชื่อฟังเขาด้วย เมื่อพวกแกะบางตัวบาดเจ็บ หรือไม่สบาย ดาวิดก็จะจัดการรักษาบาดแผล

ดูแลมันอย่างใกล้ชิด เขาจะพยายาม

ทา และพันแผลให้มัน

หาอาหารที่สด ๆ ให้

มันกิน จนกว่ามันจะ

หายดีเหมือนเดิม แกะทุกตัว

รักดาวิด และดาวิดก็รักแกะ

ของเขาทุกตัวด้วย

วันหนึ่งขณะที่ดาวิดกำลังดูแลฝูงแกะอยู่นั่นเอง ดาวิดก็ได้ยินเสียงขู่คำรามซึ่งดังขึ้นและอยู่ไม่ไกลนัก เพียงแค่นั้นเขาก็ลุกขึ้นทันที กระโดดวิ่งสุดชีวิตเพื่อไปให้ถึงที่เร็วที่สุด ดาวิดไปทันเวลาพอดีที่เห็น เจ้าหมีตัวโตสีน้ำตาลกำลังขย่มลูกแกะของเขาตัวหนึ่งไว้ในปากของมัน ทันทีดาวิดคิดถึงพระเจ้าเพื่อขอให้พระองค์ทรงช่วยเขาจัดการกับเจ้าหมีตัวนี้ และรักษาชีวิตของลูกแกะไว้ ดาวิดวิ่งถลาเขาไปหาเจ้าหมีตัวนั้น และเริ่มแย่งต่อสู้กับมัน ด้วยมือเปล่า จนกระทั่งเจ้าหมีตัวนั้นยอมปล่อยลูกแกะไป แต่มันก็ไม่สามารถที่จะรอดพ้นความตายไปได้ เพราะพระเจ้าได้ทรงช่วยดาวิดฆ่ามันด้วยมือเปล่า ลูกแกะน้อยตัวนั้นสัน และกลัวเหลือเกิน ดาวิดค่อย ๆ อุ้มมันขึ้นมา และกอดประคองไม่ให้มันกลัวอีก

และอีกครั้งหนึ่งขณะที่ดาวิดกำลังดูแลฝูงแกะอยู่เช่นกัน มีสิงโตตัวใหญ่ เหยียบย่างเข้ามาหาฝูงแกะของเขา เพื่อจะกินเป็นอาหาร มันใช้กรงเล็บกุมเหยื่อไว้ตัวหนึ่ง แล้วออกวิ่งไปด้วยความเร็วสูง ทันใดนั้นดาวิดก็ไม่ยอมแพ้ เข้าวิ่งตามมันไปเช่นกัน “โอ้! พระเจ้าช่วยลูกด้วย” ดาวิดอธิษฐานในใจขณะที่วิ่งไป ดาวิดวิ่งไปทันมัน เขากระโดดเข้าไปเตะครุบมัน และปลุกปล้ำกันจนมันยอมปล่อยลูกแกะน้อยนั้น และพระเจ้ายิ่งได้มอบชีวิตของสิงโตตัวนั้นให้แก่ดาวิดอีกครั้งหนึ่ง เป็นพระเจ้าเท่านั้นที่เป็นผู้ให้ดาวิดมีกำลังและความกล้าในการต่อสู้กับ พวกสัตว์ร้ายเหล่านั้น ดาวิดเริ่มเรียนรู้มากขึ้นที่จะวางใจในพระเจ้า และมอบปัญหาในชีวิตของเขาให้กับพระเจ้า เด็ก ๆ มีปัญหาหรือเปล่า? เหมือนเช่นดาวิดมี เด็ก ๆ สามารถที่จะมอบปัญหานั้นไว้กับพระเจ้า และพระเจ้าจะช่วยเรา เราสามารถวางใจในพระเจ้าเสมอ เหมือนที่กับดาวิดได้ทำ

จำไว้ว่าพระคัมภีร์บอกเราว่า ฝีมารชาดานกำลังส่งเสียงคำรามอยู่รอบ ๆ เราเหมือนสิงโต และคอยดูว่าเราสามารถจะเตะครุบคนไหนที่รู้จักกับพระเจ้าได้บ้าง เพื่อที่คนนั้นจะไม่รัก และสัตย์ซื่อกับพระเจ้าต่อไป พระเจ้าจะช่วยเราเอาชนะฝีมารชาดาน เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงช่วยดาวิดเอาชนะหมี และสิงโตนั้น 7

รูปภาพที่ DC1-3 ดาวิดเล่นพิณ

ดาวิดร้องเพลงแห่งความยินดี เพื่อถวายเกียรติและขอบพระคุณแด่พระเจ้า หลังจากเหตุการณ์ร้ายเหล่านั้นแล้ว เพราะดาวิดรู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่ปกป้องเขา ไม่ใช่เพราะเขาเก่งด้วยตนเอง แต่พระองค์ทรงช่วยเขา! ความจริงแล้วดาวิดร้องเพลงเก่งมาก เมื่อคนอื่นได้ยินเขาร้องเพลง พวกนั้นจะเรียกเขาว่า “นักร้องเสียงหวานแห่งอิสราเอล” ดาวิดร้องและดีดพิณทุก ๆ วัน ขณะที่เขาดูแลเฝ้าฝูงแกะอยู่ จนชื่อเสียงในการดีดพิณของดาวิดก็กระฉ่อนไปทั่วเมือง

คนอาชีพเลี้ยงแกะ มีเวลาอยู่คนเดียวมาก (กับแกะของเขา) ดาวิดใช้เวลามาก ๆ นาน ๆ ทุกวันที่จะคุยอยู่กับพระเจ้า ไม่นานดาวิดก็สนิทกับพระองค์มากขึ้น เป็นเพื่อนของพระองค์ และวางใจในพระองค์ ดาวิดมีเพลงที่เล่นเกี่ยวกับความมั่งคั่ง ในการทรงสร้างธรรมชาติของพระเจ้า อยู่เสมอ ดาวิดร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าว่าเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี และแกะของพระองค์ก็คือมนุษย์ที่พระองค์ทรงรัก (สดุดี 23) เด็กๆ รู้จักบทนี้หรือเปล่า? และเขายังร้องเกี่ยวกับความรักของพระเจ้า เป็นของใหม่อยู่ทุกเช้า (สดุดี 19) ดาวิดร้องเพลงในเรื่องการช่วยเหลือของพระเจ้า ในยามทุกข์ยากลำบาก หลายต่อหลายคนได้ยินเพลงของเขาก็พากันชื่นชมยินดีในพระเจ้า พระเจ้าได้อนุญาตให้บทเพลงสรรเสริญของดาวิดเป็นส่วนหนึ่งในพระคัมภีร์ด้วย ถึงแม้ว่าดาวิดจะได้รับบาดเจ็บให้เป็นกษัตริย์ของพวกยิว ดาวิดก็ต้องรอคอยเป็นเวลาหลายปี กว่าที่จะถึงเวลาที่พระเจ้าทรงให้เขาเป็นได้

รูปภาพที่ DC1-6 กษัตริย์ชาอูลทรงคลุ้มคลั่ง

ชาอูลทรงครอบครองบังลังค์แห่งประเทศอิสราเอลต่อไป พระองค์ทรงมีอาการคลุ้มคลั่งเป็นบางครั้งคราว ซามูเอลได้บอกแก่พระองค์ว่า "พระเจ้าทรงปฏิเสธท่านเสียแล้ว และพระองค์ก็จะทรงแต่งตั้งคนใหม่ขึ้นแทนท่าน" จากถ้อยคำนั้นก็ทำให้ชาอูลหมกมุ่นอยู่ในพระทัย ไม่เคยลืมเลือน พระเจ้าปล่อยให้จิตใจที่ไม่เชื่อฟังของชาอูลตามใจปรารถนา พระวิญญาณของพระเจ้าทรงผล่อออกจากเขา ทำให้ชาอูลหงุดหงิด เกรงเครียด และรู้สึกไม่มั่นคงในตำแหน่งฐานะของตน พระเจ้าทรงหันพระพักตร์ของพระองค์ออกจากชาอูล และไม่ตอบคำอธิษฐานของท่านอีกเลย

ทุก ๆ วัน ชาอูลก็ทรงกลัดกลุ้มพระทัย ไม่เป็นอันกินอันนอน ไม่มีความสุข และวิญญาณชั่วร้ายก็เข้ามาในใจของท่าน จนกลายเป็นคนคุ่มดี คุ่มร้าย คนรับใช้ของท่านก็ทูลเสนอความคิดที่จะช่วยได้บ้าง "ข้าแต่พระองค์ ขอให้ข้าพระองค์ได้ไปหาคนหนึ่ง ซึ่งมีฝีมือในการดีดพิณ และร้องเพลง เพื่อเขาจะได้มารับใช้พระองค์ อาจจะทำให้พระองค์ทรงมีอาการดีขึ้น พวกข้าพระองค์ได้ยินถึงชื่อของหนุ่มคนหนึ่ง เขาเป็นบุตรชายของเจสซี เป็นคนเลี้ยงแกะ เขาดีดพิณได้ไพเราะเหลือเกิน ข้ายังร้องเพลงได้จับใจอีกด้วย พวกเขาอาศัยอยู่ในเมืองเบธเลเฮม และเจ้าหนุ่มคนนี้ยังมีรูปร่างหน้าตาดี เป็นคนกล้าหาญ อีกทั้งพระเจ้ายังทรงสถิตอยู่กับเขาด้วย"

กษัตริย์ชาอูลทรงเห็นด้วยกับข้อเสนอนี้ จึงส่งผู้สื่อสารไปยังเจสซี ที่เมืองเบธเลเฮม เพื่อให้ส่งดาวิดเข้าเฝ้าถวายตัวรับใช้พระองค์ เจสซีก็รีบเรียกดาวิดเข้ามาโดยเร็ว พวกเขารีบจัดข้าวของเตรียมสิ่งจำเป็นต่าง ๆ เพื่อเข้าวัง ดาวิดก็เริ่มออกเดินทางมุ่งหน้าสู่พระราชวังของชาอูล พร้อมกับของขวัญต่าง ๆ ที่เจสซีบอกให้เขาเอาถวายแก่กษัตริย์

บทเรียนที่ 2 ดาวิดฆ่าโกลิอัท 1ซามูเอล 17

รูปภาพที่ DC2-1 อีราเอล กับคนฟีลิสเตีย ตั้งค่าย เพื่อทำสงครามกัน

ทหารชาวฟีลิสเตียพากันมาตั้งค่ายอยู่ทางฝั่งหนึ่งของ
หุบเขา เพื่อทำสงครามกับชาวอิสราเอล ซึ่งก็ตั้งค่ายรบอยู่
อีกฝั่งหนึ่งของหุบเขา ต่างก็หันหน้าเข้าหากันโดยมีหุบเขา
ด้านล่างอยู่กึ่งกลาง กษัตริย์ซาอูลนั้นเป็นแม่ทัพใหญ่นำ
ทัพของอิสราเอลออกสู้ ขณะนั้นทหารของฝ่ายอิสราเอล
ต่างก็พากันขวัญหนีดีฝอกันเป็นแถว ๆ เพราะศึกครั้งนี้ก็
ใหญ่นัก อีกทั้งพวกฟีลิสเตียก็มีฝีมือลายมือในการรบอย่าง
ชำนาญ แล้วยังเป็นศัตรูคู่อาฆาตเก่าของชาวอิสราเอลอีก
ด้วย แต่ทุกคน ทุกฝ่ายต่างก็พากันเตรียมพร้อมอย่างดี
ที่สุดเพื่อการรบครั้งนี้

รูปภาพที่ DC2-2 โกลิอัทออกมาทำทนายกองทัพของอิสราเอล

ทุก ๆ วัน ณ ที่หุบเขาด้านล่างก็จะมีทหารคนหนึ่ง ออกมาจากค่ายของชาวฟิลิสเตีย ชื่อของเขาชื่อโกลิอัท นายทหารเอกแห่งกองทัพฟิลิสเตีย สูงเก้าฟุตครึ่ง เขาสวม หมวกทองสัมฤทธิ์ไว้ที่ศีรษะ และสวมเสื้อเกราะทองคำ หนักถึงหน้าพันทเขเชล สวมสนับแข้งทองคำ และมีหอก ทองสัมฤทธิ์แขวนอยู่ที่ป่า ตัวหอกเป็นเหล็กหนักหก ร้อยเชเชล มีทหารถือโล่ของเขาเดินอยู่ข้างหน้า เขาจะ ออกมาทุกตอนเช้า และตอนเย็น เพื่อทำทนายตะโกนเยาะ เย้ยเหล่าทหารของอิสราเอลให้ส่งผู้กล้าออกมารบกับเขา “เจ้าพวกอิสราเอล! จงออกมาสู้กับยอดทหารเอกแห่ง กองทัพฟิลิสเตีย พวกเจ้าเป็นทหารของซาอูลมิใช่หรือ? จงส่งคนของเจ้าออกมาสู้กับข้าชะทีซี วันนี้ข้าขอท้าเจ้า ถ้าคนของเจ้าสามารถฆ่าข้าได้ พวกเราชาวฟิลิสเตียจะยอม เป็นทาสของเจ้า แต่ถ้าข้าชนะล่ะก็! พวกเจ้าทุกคนจะต้อง ตกเป็นทาสของเราเช่นกัน ออกมาซิโว้ย!” หลังคำท้าแล้ว โกลิอัทก็หัวเราะดังก้องหุบเขาแห่งนั้น ในความคิดของ ทหารอิสราเอลเสียงของโกลิอัทเป็นเหมือนกับเสียงฟ้าผ่า และมีดโกนไปพร้อมๆ กัน “พระเจ้าของพวกเจ้าเป็นใคร กันเล่า? พระเจ้าที่พวกเจ้าประกาศว่ายิ่งใหญ่ และสามารถ ช่วยเจ้าได้ ข้าไม่เห็นมีใครจะมาช่วยเจ้าได้ตอนนี้ ข้าขอท้า กองทัพของพระเจ้า ฮ่า...ฮ่า...ฮ่า...ออกมาซิโว้ย!” โกลิอัททำเหมือนกับคนเสียสติ

เมื่อกษัตริย์ซาอูล และเหล่าทหารทุกคนได้ยินดังนั้น ต่างก็มีความกลัวเป็นอันมาก ไม่มีใครเลยที่จะออกไปสู้กับ เจ้ายักษ์ฟิลิสเตียตนนี้ และก็ไม่มีทหารคนใดที่มีรูปร่าง พอๆ กับโกลิอัทได้ เขาได้ออกมาทำเป็นเวลาถึง สี่สิบวัน วันละ สองหนทั้งเช้า และเย็น แต่ไม่มีคำตอบจากกองทัพ ของอิสราเอลเลย

รูปภาพที่ DC1-3 ดาวิดกำลังเลี้ยงดูฝูงแกะ

ขณะที่การศึกกำลังอยู่ในหน้าสิ่ว หน้าขวานนั้น ดาวิดก็อยู่ที่บ้าน และกำลังช่วยพ่อของเขาเลี้ยงดูฝูงแกะอยู่ ดาวิดได้กลับบ้านชั่วคราว พักจากการรับใช้ซาอูลเพื่อมาช่วยเหลือพ่อที่บ้าน พี่ชายของดาวิดสามคนก็ได้ร่วมเข้ากับกองทัพของซาอูล เพื่อออกรบพร้อมกับกองทัพอิสราเอลที่กำลังตั้งค่ายสู้กับชาวฟิลิสเตีย ซึ่งพวกพี่ชายไม่ได้ส่งข่าวมาให้ผู้เป็นพ่อเป็นเวลานานแล้ว ทำให้เจสซีไม่สบายใจ เพราะไม่รู้ว่าลูกชายของตนยังปลอดภัยดีอยู่หรือเปล่า? จึงเรียกดาวิดให้มาหาพร้อมกับส่งดาวิดเพื่อที่จะไปเยี่ยมพวกพี่ ๆ ของเขาที่สนามรบ "ดาวิด ลูกจงไปดูพวกพี่ชายของเจ้าที่ค่ายที่ชื่อว่า พวกเขาสบายดีกันหรือเปล่า เอาของฝากนี้ไปให้พวกเขาด้วย และเอาของบางอย่างไปฝากหัวหน้าของพวกเจ้าด้วย แล้วรีบกลับมาบ้านบอกพ่อว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง"

ดาวิดเมื่อได้รับคำสั่งของเจสซี ผู้เป็นพ่อแล้วก็ตื่นขึ้นแต่เช้ามีด ออกเดินทางจากฝูงแกะ ของเขาไป พร้อมกับฝากงานต่าง ๆ ไว้กับคนรับใช้ให้ดูแลฝูงแกะแทน อย่างดีที่สุด ดาวิดออกเดินทางพร้อมกับของฝากต่าง ๆ ที่ผู้เป็นพ่อเตรียมให้มุ่งหน้าสู่ค่ายทหารทันที

เมื่อดาวิดมาถึงยังค่ายทหารเรียบร้อยแล้ว เขาเห็นกองทัพของอิสราเอลยังคงตั้งมั่นอยู่ที่เนินเขาข้างหนึ่งและกองทัพฟิลิสเตียก็ตั้งค่ายรบอยู่ที่อีกข้างหนึ่ง กำลังรอกรรวศึก เพื่อเตรียมปะทะกัน ดาวิดก็เก็บของฝากและสัมภาระของตนไว้ที่ผู้ดูแลกองสัมภาระ และรีบวิ่งไปยังแนวรบหาพี่ชายของตน

รูปภาพที่ DC2-3 ดาวิดเห็นโกลิอัท

ดาวิดได้พบกับพี่ชายของตนที่เนวรบ ขณะที่กำลังคุยกันอยู่นั้น ดาวิดก็เห็นทหารตัวใหญ่มหึมากำลังมุ่งหน้าเดินลงมาสู่หุบเขา พร้อมกับนั้นยังได้ยินเสียงคำทำทนายของโกลิอัท ดาวิดตกตะลึง! ไม่ใช่เพราะรูปร่างอันใหญ่โตของโกลิอัท แต่เพราะว่าคำสบประมาทที่โกลิอัทกล่าวตอกกองทัพอิสราเอล และพระเจ้าอันเป็นที่รักของตน ดาวิดรู้สึกว่าจะไม่มีใครบางคนรับคำทำนั้น ไม่ควรปล่อยให้พวกฟีลิสเตียมากล่าวคำหยาบคายต่อพระนามพระเจ้าได้ ดาวิดได้ยินพวกทหารคุยกัน “ดูเจ้ายักษ์ตัวใหญ่นั้นซิ และฟังเสียงของมันซิ กษัตริย์ซาอูลได้ประกาศว่าใครก็ตามที่ล้มเจ้ายักษ์นั้นได้ พระองค์จะพระราชทานทรัพย์สินให้เขามากมาย พร้อมกับยกพระธิดาให้ด้วย ข้าครอบครัวของคนๆ นั้นก็จะได้ยกเว้นการเก็บภาษี” ดาวิดรู้ว่าไม่มีใครเลยที่จะอาสาออกสู้รบกับโกลิอัท แม้แต่พี่ชายของเขาเองก็ตาม ทุกคนกลัวอย่างที่สุด ถึงแม้จะมีรางวัลอย่างงามให้ แต่ก็ไม่มีใครกล้าเลย

ดาวิดกล่าวว่า “เจ้าฟีลิสเตียคนนี้เป็นใครกันมาตะโกนพูดหยาบคายต่อพระนามของพระเจ้า ข้านี้แหละที่จะออกไปสู้กับมันเอง เพื่อนำความอัปอายออกไปจากกองทัพของอิสราเอล ซึ่งเป็นกองทัพของพระเจ้า” แต่ว่าเอลีอับ พี่ชายของดาวิดได้ยิน จึงว่าเขา และไม่พอใจต่อดาวิดเป็นอย่างมาก “เจ้ามาที่นี่ทำไมกัน? แล้วนี่ใครดูแลฝูงแกะที่บ้าน เจ้าทำงานมาเพื่อจะได้เห็นเขาสู้รบกันเท่านั้นหรือ!” แต่ดาวิดตอบว่า “พี่ครับ ผมทำผิดอะไร หรือทำอะไรให้พี่ไม่พอใจ” ดาวิดถอนหายใจ แล้วหันไปหาคนอื่นเสีย แล้วพูดคุยกับทหารคนอื่นพร้อมยืนยันยืนยันที่จะออกไปสู้กับโกลิอัทเมื่อทหารคนหนึ่งได้ยินก็รีบวิ่งเขาไปเฝ้าซาอูล และทูลเรื่องราวทั้งสิ้นที่ดาวิดพูด

รูปภาพที่ DC2-4 ดาวิดอาสาออกสู้กับโกลิอัท

ดาวิดมายืนอยู่ต่อหน้าของซาอูล ดาวิดทูลซาอูลว่า “ไม่มีเหตุผลอะไรที่เราจะต้องกลัวคนฟีลิสเตียคนนี้ หรืออย่าให้จิตใจของพวกเราฝ่อไปเลย ข้าพระองค์ขออาสาออกไปรบกับเขาเอง!” แต่ซาอูลปฏิเสธเสียงแข็งว่า “เจ้าไปไม่ได้หรอก เจ้าเป็นแค่เด็กหนุ่มเท่านั้น แต่ส่วนโกลิอัทเป็นยอดทหารกล้า เขาฆ่าของการรบมาตั้งแต่หนุ่ม ๆ เป็นการยากที่เจ้าจะเอาชนะเขา” ซาอูลทรงเมตตาต่อดาวิด เพราะพระองค์ทรงรักดาวิด และไม่ยากให้ดาวิดต้องมาตายในการรบครั้งนี้

แต่ดาวิดยังยืนยันเช่นเดิม “เมื่อข้าพระองค์อยู่กับฝูงแกะที่บ้าน มีสิงโตมาและขย้ำเอาลูกแกะไปจากฝูง ข้าพระองค์ก็ติดตามมัน และช่วยเหลือลูกแกะนั้นให้รอดพ้นจากปากของสิงโต และข้าพระบาทยังเคยจับหมีตัวโต และขามันเสียด้วยมือเปล่า โดยการช่วยเหลือของพระเจ้า ข้าพระองค์จะฆ่าชาวฟีลิสเตียคนนี้ พระเจ้าทรงได้ช่วยข้าพระองค์จากอ้อมมือของสิงโต และหมีแล้ว พระองค์ก็จะทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากมือของคน ๆ นี้เช่นกัน เพื่อพระนามของพระเจ้าจะมั่นคง และได้รับการสรรเสริญ” เมื่อซาอูลได้ยินเช่นนั้น ก็อ่อนใจ และเปลี่ยนใจอนุญาตให้ดาวิดออกไปสู้รบกับโกลิอัทได้ “ตกลงเราอนุญาต และขอพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเจ้า” ซาอูลเห็นความเชื่อของดาวิดที่มีต่อพระเจ้าอย่างชัดเจน ดาวิดวางใจในพระเจ้าว่าพระองค์จะทรงให้ชัยชนะแก่เขาในครั้งนี้ ซาอูลได้ทรงให้ดาวิดสวมเครื่องอกรบของพระองค์ เพื่อเป็นเกราะป้องกันในการรบกับโกลิอัท

รูปภาพที่ DC2-5 ดาวิดปฏิเสธที่จะสวมเครื่องเกราะ ออกรบ

เครื่องเกราะออกรบของกษัตริย์ซาอูลถูกนำออกมา
ให้แก่ดาวิด ซาอูลทรงให้ดาวิดสวมหมวกทองสีทอทึบ และ
สวมเสื้อเกราะ และดาวิดก็คาดดาบทับเครื่องอาวุธ เป็นเครื่อง
เกราะที่ดีที่สุด เพราะเป็นของกษัตริย์ แต่เมื่อดาวิดลองเดินดู
แล้วก็เห็นว่าไม่เคยชินกับน้ำหนัก และรู้สึกไม่สะดวก มันใหญ่
เกินไปสำหรับเขา ดาวิดแทบจะเดินไม่ไหว "ไม่มีอะไรที่พอดี
ตัวของดาวิดเลย ดาวิดทูลซาอูลว่า "ข้าพระองค์ไม่ชินกับ
เครื่องเกราะนี้ กระดุกกระดิกไม่ได้เลย ข้าพระองค์ไม่สามารถ
ที่จะสวมใช้มันได้" และซาอูลก็เห็นจริงที่ดาวิดพูด พระองค์
จึงทรงให้ทอดออกเสีย เหล่าทหารต่างพากันพูดกัน "แล้ว
ท่านจะใส่อะไรล่ะ? ท่านต้องมีเครื่องอาวุธเพื่อที่จะทำการรบ
ได้" ดาวิดตอบว่าตนไม่ต้องการเครื่องอาวุธแต่อย่างใด!

"ดาวิดเจ้าเสียสติไปแล้วหรือ! ทุกคนต้องมีอาวุธเมื่อ
ออกรบ" พี่ชายของดาวิดอาจจะกล่าวเช่นนั้นได้ พวกเขา
กลัวน้องชายจะได้รับอันตรายเช่นกัน แต่ดาวิดยังคงยืนยันคำ
เดิม

รูปภาพที่ DC2-6 ดาวิดเผชิญหน้ากับโกลิอัท

เมื่อดาวิดกล่าวแล้วก็เตรียมตัวออกรบ โดยมีเพียงไม้เท้าคู่กาย ที่เขาใช้เสมอในยามเลี้ยงแกะ ดาวิดตั้งต้นเดินไปที่ริมลำธารเล็ก ๆ ที่อยู่ในหุบเขานั้น เก็บเอาก้อนหินเกลี้ยงที่ลำธารได้ห้ำก้อน ใส่ในย่ามสะพาย ส่วนในมือของดาวิดก็มีสลิงอยู่ พวกทหารต่างพากันกรูเข้าไปดูเหตุการณ์ในหุบเขานั้นว่าจะเกิดอะไรขึ้น ดาวิดเมื่อเทียบกับโกลิอัทแล้วดูตัวเล็กนิดเดียว เหมือนหนูกับแมวทีเดียว ขณะที่ดาวิดเดินลงไป ณ หุบเขา เขาก็อธิษฐานภายในใจขอการช่วยเหลือจากพระเจ้า “โอ้ พระเจ้า ข้าพระองค์ไม่มีริ้วแรง ไม่มีกำลังในการรบนี้ แต่ข้าพระองค์วางใจในพระองค์ ในพระกำลังของพระองค์ว่าจะทรงมอบชัยชนะแก่ข้าพระองค์ เหมือนชาวฟีลิสเตียคนนี้ ข้าพระองค์บอกแก่พระราชา และทหารอิสราเอลว่า พระองค์ทรงยิ่งใหญ่ที่สุด ยิ่งกว่าโกลิอัทคนนี้ และข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ โอ้พระเจ้าโปรดให้พวกนี้รู้ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าสูงสุด”

โกลิอัทก็เดินออกมาพร้อมกับคนถือโล่ของเขา เมื่อเห็นดาวิดก็เยาะเย้ยอีก เพราะดาวิดเป็นเพียงเด็กหนุ่มเท่านั้น แถมยังไม่มีอาวุธรบ ไม่ใส่เครื่องเกราะป้องกันอาวุธด้วย มีเพียงแต่สลิงในมือกับไม้เท้าเท่านั้น โทสะของโกลิอัทก็แล่นขึ้นมา พลังตะโกนใส่ดาวิดว่า “เจ้าเห็นข้าเป็นหมาหรือ จึงถือไม้เท้ามาหาสู้กับข้า” แล้วก็แข่งด่าดาวิด โดยออกนามพระเจ้าของตน “มา! จงเข้ามาหาข้า แล้วให้ข้าฉีกเจ้าออกเป็นชิ้น ๆ ให้กับนกในอากาศ และสัตว์ในทุ่งนาकिन!” ดาวิดไม่ได้หันหลังกลับ หรือวิ่งหนี หรือแม้แต่แสดงท่าทีกลัวโกลิอัทแต่อย่างใด แต่เขากลับก้าวเดินเข้าไปอย่างมั่นคง และตอบกลับว่า “ท่านมาต่อสู้กับข้าพเจ้าด้วยดาบ ด้วยหอก และหอกซัด แต่ข้าจะมาต่อสู้กับท่านด้วยพระนามของพระเจ้าของข้า พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของชาวอิสราเอล วันนี้พระเจ้าจะมอบท่านในมือของข้า และข้าจะฆ่าท่านเสีย จะตัดหัวของท่านออก และในวันนี้ข้าจะให้ศพของท่านเป็นอาหารแก่สัตว์ป่า เพื่อโลกนี้จะทราบว่าเป็นพระเจ้าของอิสราเอลเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้”

คำตอบของดาวิดยิ่งยั่วโทสะของโกลิอัทมากขึ้น เขาจึงรีบ
สาวเท้าเข้าใกล้ดาวิดมากขึ้น หมายถึงดั่งชีพของดาวิดเสีย
เร็วพลัน โกลิอัทดึงเอาโล่ป้องกัน และอาวุธของเขาทันที
พร้อมส่งเสียงหัวเราะอย่างน่ากลัว ชี้ไปที่ดาวิดแต่เขาก็
ไม่ได้ทำให้ดาวิดหวาดกลัวเลย ดาวิดรู้ว่าพระเจ้าของเขา
ยิ่งใหญ่กว่าโกลิอัท

รูปภาพที่ DC2-7 ดาวิดฆ่าโกลิอัท

ดาวิดล้างมือเข้าไปในยามค่ำคืน หยิบก้อนหินออกมาก่อนหนึ่ง ใส่เข้าไปใน sling ของตนอย่างชำนาญ แล้วก็เหวี่ยงขึ้นเหนือศีรษะของตน 2-3 รอบ แล้วปล่อยให้ก้อนหินนั้นปลิวออกจาก sling ไปในอากาศ เหมือนกับกระสุนปืนออกจากกระบอกปืน รวดเร็ว แม่นยำ ถูกเป้าหมายตายคาที่ ก้อนหินนั้นถูกคนฟิลิสเตียที่หน้าผากพอดี ก้อนหินจมเข้าไปในหน้าผาก เขาก็ล้มหน้าคว่ำลงที่พื้นดิน ดาวิดวิ่งเข้าไปที่โกลิอัทยืนอยู่เหนือเขา หยิบดาบของโกลิอัทชักออกจากฝัก และตัดศีรษะของเขาเสียด้วยดาบของเขาเอง เมื่อคนฟิลิสเตียเห็นว่ายอดทหารของพวกเขาตายแล้วก็พากันวิ่งหนีเตลิดเปิดเปิง ไม่มีกำลังใจที่จะต่อสู้อีกต่อไป ส่วนกองทัพของอิสราเอลก็ลุกขึ้นโห่ร้องไล่ติดตามคนฟิลิสเตีย ฆ่าพวกนั้นเสียเป็นอันมาก ดาวิดก็นำศีรษะของโกลิอัทกับอาวุธของเขามากับตนเอง

พระเจ้าได้ให้ชัยชนะอันยิ่งใหญ่แก่ชาวอิสราเอลในวันนั้น โดยเด็กเลี้ยงแกะคนหนึ่ง ที่รักพระเจ้า และวางใจในพระองค์ ดาวิดกลายเป็นขวัญใจของชาวอิสราเอล เนื่องด้วยความเชื่อที่เขามีอยู่ในพระเจ้า

โกลิอัทวางใจในตนเองด้วยความเยอหยิ่งว่าตนเองมีกำลังชนะได้ แต่ดาวิดวางใจในพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่าพระองค์ ทรงให้ชัยชนะแก่เขาได้ ดาวิดได้พิสูจนแล้วว่าพระเจ้าของเขาเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ มีฤทธิ์อำนาจ จากเหตุการณ์นี้ดาวิดไว้วางใจในพระเจ้ามากขึ้น ดาวิดไม่กลัวที่จะต่อสู้เพื่อความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าอีก

เราไม่มีใครที่ตัวใหญ่เท่าโกลิอัทมาขึ้นทำทนายเราอยู่ที่หน้าบ้าน หรือที่โรงเรียน ให้เราออกไปสู้กับเขาโดยใช้กำลังตัดสิน แต่ว่าเราก็มีความบาปที่ยิ่งใหญ่ขนาดเท่าโกลิอัทที่กำลังต่อสู้กับเรา ในชีวิตของเรา ที่บ้าน ที่โรงเรียน ที่ตลาด ที่อื่น ๆ ที่เราไป ความบาปเหล่านี้ติดตามเราไปเสมอเพราะติดอยู่กับนิสัยธรรมชาติบาปของเรา

เช่น:

- การเห็นแก่ตัว
- โกรธง่าย ไม่มีความอดกลั้น
- ความคิดสกปรก คิดไม่ดี
- พุดจาไม่สุภาพ หยาบคาย
- ความลามก
- ไม่สัตย์ซื่อต่อคนอื่น หรือของๆ คนอื่น
- การไม่เชื่อฟัง
- อิจฉา, ริษยาคนอื่นที่ได้มากกว่าตัวเอง

บาปเหล่านี้มีอำนาจในชีวิตของเรา แข็งแรงกว่าเรา เหมือนกับที่โกลิอัทแข็งแรงกว่าดาวิด ลำพังพลังกำลังของดาวิดเองจะทำอะไรโกลิอัทได้? เหมือนกับเราที่ไม่มีอำนาจ, กำลังเรียวแรงที่จะชนะบาปเหล่านี้ด้วยตัวเองเลย ไม่มีความหวังสำหรับเราที่จะได้รับชัยชนะนี้เอง ไม่มีความหวังสำหรับดาวิดที่จะได้รับชัยชนะเหนือโกลิอัทเอง เราก็มองไม่เห็นความหวังที่จะพยายามต่อสู้กับความบาปหรือปัญหาเหล่านี้ด้วยกำลังของเราเอง

พระคัมภีร์บอกเราว่า **"ฝ่ายเรามีแต่กำลังเนื้อหนัง แต่ฝ่ายเรามีพระเยซูพระเจ้าของเราทรงสถิตกับเราที่ทรงช่วยเรา และสู้รบฝ่ายเรา" 2 พงศาวดาร 32:8**

เหตุฉะนั้นเพียงแต่ความช่วยเหลือของพระเจ้าเท่านั้นเราจึงจะมีชัยชนะต่อนิสัยบาป และชนะตัวเองได้ **"สารการแต่พระเจ้าผู้ทรงประทานชัยชนะแก่เราทั้งหลาย โดยพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา" 1 โครินธ์ 15:57**

- อะไรเป็นยักษ์ในชีวิตของเด็ก ๆ ในวันนี้?
- เด็ก ๆ จะยกปัญหาในชีวิตของท่านแก่พระเยซูช่วยได้ไหม?
- ขอให้เราอธิษฐาน และขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุดของเรา

บทเรียนที่ 3 ดาวิดกับโยนาธาน 1ซามูเอล 18-20

รูปภาพที่ DC3-1

กษัตริย์ซาอูลยังคงครองราชย์อยู่เหนือแผ่นดินอิสราเอล ด้วยชัยชนะครั้งใหญ่ที่กองทัพอิสราเอลได้รับโดยผ่านทางดาวิดครั้งที่แล้ว ทำให้อิสราเอลมีความสงบสุขระยะหนึ่ง และทำให้ดาวิดกลายเป็นวีรบุรุษเอกของชาวอิสราเอล ไม่มีใครที่ไม่รู้จักชื่อของดาวิด บุตรเจสซีด้วยเหตุนี้ซาอูลจึงให้ดาวิดปฏิบัติงานอยู่ในพระราชวังอย่างถาวร พระองค์ทรงโปรดปราน และรักใคร่ดาวิดเป็นอย่างมาก แม้แต่โยนาธานซึ่งเป็นพระราชบุตรของซาอูลเอง ก็ทรงเป็นเพื่อนสนิท เพื่อนรักของดาวิด และไม่ว่าดาวิดจะไปที่ใด ผู้คนต่างก็พากันต้อนรับเป็นอย่างดี

โยนาธานตามกฎหมายแล้วจะได้เป็นกษัตริย์องค์ต่อไปของอิสราเอล และทุกคนต่างก็รู้จักกษัตริย์นี้ดี โยนาธานเป็นเพื่อนรักของดาวิด และท่านก็ไม่เคยอิจฉา หรือน้อยใจเมื่อมีประชาชนมากมายชื่นชมดาวิด และยกย่องดาวิดต่อหน้าท่าน เพราะความสัมพันธ์ของคนทั้งสองแน่นสนิทมาก ไม่มีอะไรสามารถทำให้ทั้งสองหันกลายมาเป็นศัตรูกันได้ แม้ขณะเมื่อซาอูลได้แต่งตั้งดาวิดให้เป็นผู้นำกองทัพใหญ่แห่งอิสราเอล

โยนาธานเห็นตอนที่ดาวิดฆ่าโกลิอัท และทำที่อันกล้าหาญของดาวิดก็ประทับใจโยนาธานมาก นอกจากนั้นดาวิดยังเป็นคนที่ถ่อมตน ถึงแม้ว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ได้รับตำแหน่งสูง ดาวิดก็รับด้วยความเคารพ และความถ่อมใจ ไม่มีท่าทางที่โอหัง หรือเบ่งตัวเองขึ้นเหนือคนอื่นเลย ทำให้โยนาธานรักดาวิดมากขึ้น ทั้งสองเป็นชายที่รักพระเจ้าอย่างมาก พระเจ้าทรงอวยพรความเป็นเพื่อนของพวกเขา ซาอูลก็พอใจที่ลูกชายของตนได้เป็นเพื่อนสนิทกับแม่ทัพเอกแห่งกองทัพอิสราเอล

รูปภาพที่ DC3-2 ดาวิดและโยนาธานทำพันธสัญญาต่อกัน

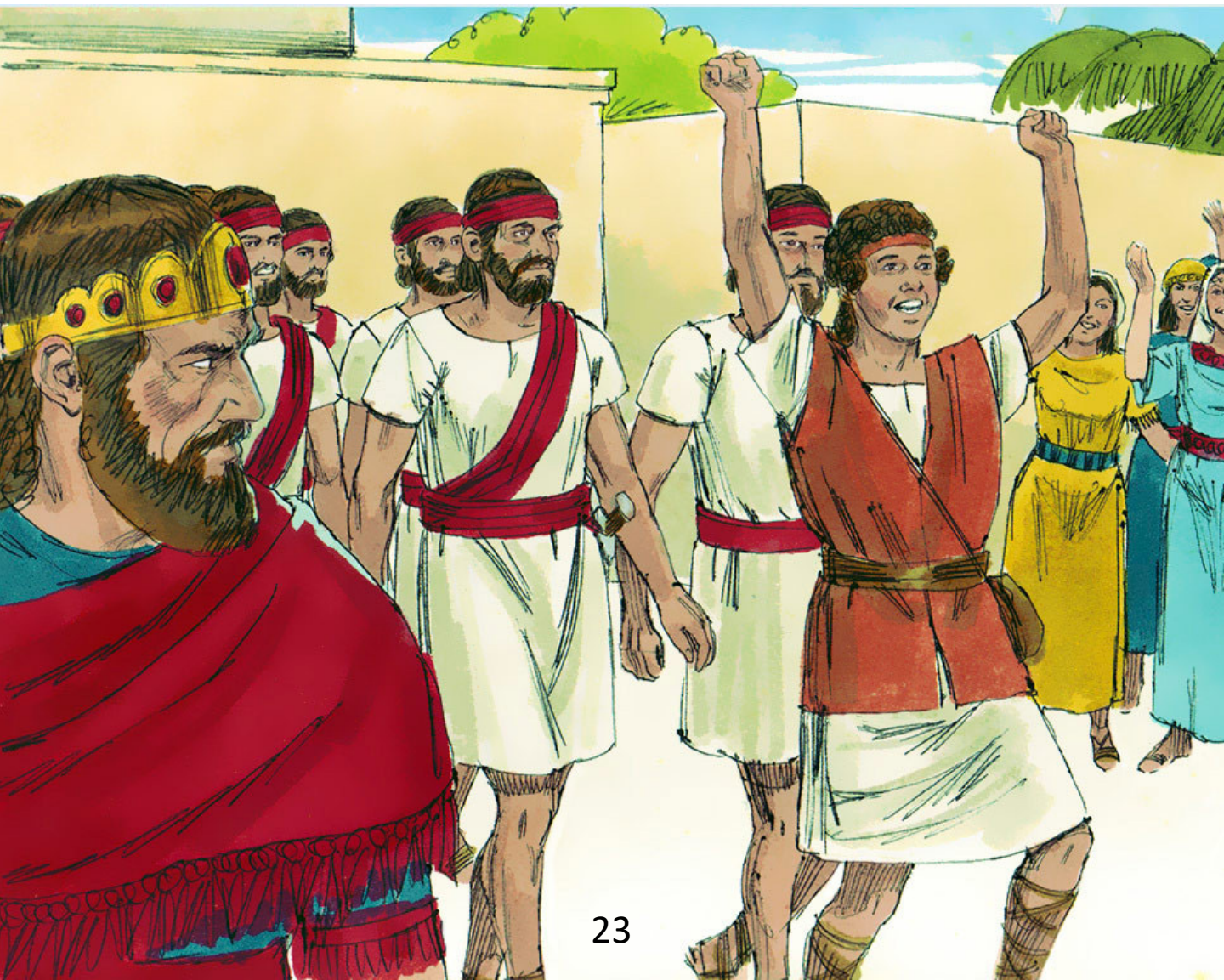
วันหนึ่งดาวิดและโยนาธาน ก็ได้ตัดสินใจที่จะทำพันธสัญญาต่อกัน ว่าจะจะเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของกันและกัน และจะให้เกียรติต่อกันและกันเสมอ ในสัญญานั้นปรากฏไว้ว่า ถึงแม้ว่าเวลาผ่านไปอีกกี่ปีก็ตาม ทั้งสองก็ยังคงเป็นเพื่อน และสัตย์ซื่อต่อกันเสมอ ข้าสัญญาจะไปถึงลูกของตนาอีก ด้วย ว่าจะมีความเมตตาเอ็นดูต่อ ลูก-หลาน ของกันและกัน เพื่อแสดงความจริงใจในสัญญานี้ และเป็นเครื่องหมายแห่งคำสัญญาต่อดาวิด โยนาธานได้ถอดเสื้อคลุมของตนพร้อมทั้งเครื่องใช้ ดาบ คันธนู และเข็มขัด ประทานให้กับดาวิด ซึ่งเป็นสิ่งที่ล้ำค่ามากในสายตาของดาวิด

พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า *"และดาวิดก็ออกไปกระทำความสำเร็จ ไม่ว่าชาอูลจะให้ท่านไปที่ใด"* เพราะว่าองค์พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับดาวิด ครั้งหนึ่งขณะที่พวกผู้ชายกำลังกลับมาจากการสู้รบกับฟีลิสเตีย พวกผู้หญิงก็พากันออกจากเมืองเพื่อต้อนรับการกลับมาของเหล่านักรบ ต่างก็ร้องเพลง และเต้นรำต้อนรับพระราชชาอูล และพวกผู้หญิงก็พากันร้องเพลงอย่างราเริงว่า *"ชาอูลฆ่าคนเป็นพัน ๆ และดาวิดฆ่าคนเป็นหมื่น ๆ"*

รูปภาพที่ DC1-7 ชาอูลทรงริษยาดาวิด

เมื่อชาอูลได้ยินดังนั้น หัวใจของพระองค์ก็เริ่มก่อร่าง พิษแห่งความริษยาต่อดาวิด และพระองค์เต็มไปด้วยความ โกรธต่อดาวิด “เขาสรรเสริญดาวิดว่าฆ่าคนเป็นหมื่น ๆ ส่วนเราเขาว่าฆ่าแต่เพียงเป็นพัน ๆ นอกจากบั้งลึงค์ของเรา แล้ว ดาวิดยังจะขาดอะไรอีก?” ชาอูลคิดด้วยความมาดร้ายต่อชีวิตของดาวิด และตั้งแต่นั้นมาพระองค์ก็ทรงเกลียดชังดาวิดเป็นอย่างยิ่ง ทรงคอยจับตาฝ้าดูดาวิดอย่างใกล้ชิด ไม่ยอมให้พลาดสายตา

วันถัดมาวิญญานชั่วก็เข้าสิงชาอูลอีก พระองค์กำลังคลุ้มคลั่งอยู่ในวัง พวกเขา ก็เรียกดาวิดเข้ามาเล่นพิณให้ชาอูลฟังเหมือนเคย แต่คราวนี้เสียงพิณอันไพเราะของดาวิดไม่สามารถทำให้อาการของชาอูลดีขึ้น กลับยิ่งยั่วชวนโมโหของชาอูลมากขึ้น

รูปภาพที่ DC3-3 ชาอูลทรงพุ่งหอกใส่ดาวิด

ทันใดนั้นเองชาอูลก็เอาหอกพุ่งตรงเข้าหาดาวิด หมายถึงฆ่าดาวิดปักเขาเสียให้ติดกับผนังกำแพง แต่ดาวิดก็กระโดดหนีหลบไปได้ ชาอูลทรงโกรธ อิจฉา และกลัวดาวิดไปด้วย เพราะพระองค์รู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่กับดาวิด ในที่สุดชาอูลก็ย้ายดาวิดออกไปให้พ้นพระพักตร์ และให้ทหารอยู่ใต้การดูแลของดาวิดเพียงหนึ่งพันคนเท่านั้น แต่พระเจ้าก็ทรงอวยพรดาวิดเสมอ ประชาชนก็กลับรักดาวิดมากขึ้น ต่อมาชาอูลก็รู้ว่ามีคาล ซึ่งเป็นพระธิดาของพระองค์ ได้แอบรักดาวิดอยู่ ชาอูลก็ต้องยอมให้ทั้งสองได้แต่งงานกัน เพราะติดกับแผนการของตน วันเวลาผ่านไป ชาอูลก็เห็นมีคาลรักดาวิดมากขึ้นอย่างที่สุด อีกทั้งดาวิดก็ยังเป็นที่รักของประชาชนอย่างมากมายอีกด้วย นั่นทำให้ใจของชาอูลเก็บกดมากขึ้น ทั้งความโกรธ ความอิจฉา ความเกลียด และความกลัว ก็เริ่มเข้าไปในใจของพระองค์ แต่ก็ทรงวางแผนที่จะเก็บดาวิดเสียเจียบ ๆ แต่สุดท้ายพระองค์ก็ไม่สามารถเก็บไว้ได้ ต้องเปิดเผยความเกลียดชังของพระองค์ออกมา ชาอูลได้สั่งให้โยนาธาน และทหารคนอื่นไปลอบฆ่าดาวิดเสีย ชาอูลได้กลายมาเป็นศัตรูตัวอันตรายของดาวิดเสียแล้ว

รูปภาพที่ DC3-4 โยนาธานบอกดาวิดเรื่องแผนของซาอูล

เพราะดาวิดเป็นเพื่อนรักของโยนาธาน ๆ จึงรีบแจ้งเรื่องนี้ให้แก่ดาวิดทราบ "พระบิดาของเรากำลังหาช่องทางที่จะฆ่าท่านเสีย จงไปหาที่ซ่อนตัวที่ปลอดภัย และรอจนกระทั่งถึงตอนเช้า เราจะคุยกับพระบิดา ดูซิเกี่ยวกับเรื่องของท่าน เมื่อได้ข่าวอย่างไร เราจะมาบอกท่านให้ทราบทุกสิ่ง"

รูปภาพที่ DC3-5 โยนาธานปกป้องดาวิดต่อหน้าของซาอูล

ดาวิดก็รีบไปหาที่ซ่อนตัวทันที ส่วนโยนาธานก็กลับเข้าวังไปหาซาอูล และขอร้องอ้อนวอนไม่ให้ซาอูลฆ่าดาวิด "ดาวิดไม่ได้ทำสิ่งใดผิดเลย หรือทำร้ายพระราชาเลย มีแต่เขาคอยจะช่วยพระองค์อยู่เสมอ ท่านพอจำได้หรือไม่ตอนที่ดาวิดยอมอาสาไปสู้กับโกลิอัท และพระเจ้าก็ทรงประทานชัยชนะให้แก่อิสราเอล ท่านก็ดีใจ และมีความสุขมาก ท่านพอไม่มีเหตุผลอะไรที่จะทำให้ดาวิดผู้บริสุทธิ์ต้องเสียชีวิต"

เมื่อซาอูลฟังเสียงของโยนาธาน พระองค์ก็รู้สึกละอายพระทัย และสัญญาว่า "จะไม่ทำร้ายดาวิดอีก" เมื่อโยนาธานได้ฟังดังนั้น ก็รีบกลับไปบอกให้ดาวิดรู้เรื่อง ทั้งสองก็เดินทางกลับเข้าไปในวังเหมือนเดิม ดาวิดก็กลับไปทำหน้าที่ของตนตามเดิม อยู่ต่อหน้าของพระราชาเหมือนเดิม

ทุกสิ่งทุกอย่างก็กลับสู่ความสงบอีกครั้ง แต่ก็เพียงเป็นแต่ระยะสั้น ๆ เท่านั้น จนกระทั่งคราวนั้นก็มีศึกสงครามกับชาวฟีลิสเตียอีกครั้ง ซาอูลก็ส่งดาวิดกับเหล่าทหารออกไปรบต่อสู้กับพวกศัตรู ดาวิดก็ได้รับชัยชนะกลับมาอย่างสวยงาม เป็นที่ยกย่องของประชาชนทั้งปวง เมื่อดาวิดกลับถึงวังก็ได้รับการต้อนรับที่ดีที่สุดจากชาวเมืองทั้งหลาย ความสำเร็จในครั้งนี้อย่างยิ่งทำให้ซาอูลอิจฉาดาวิด มากกว่าครั้งที่แล้ว จิตใจของพระองค์เริ่มก่อมีความเกลียดชังอีกครั้ง ความโกรธเกรี้ยวรบกวนจิตใจของพระองค์ทุกวัน ทำให้ซาอูลไม่มีความสุขเลย จนกว่าดาวิดจะตายไป

รูปภาพที่ DC3-3 ชาอูลทรงริษยาดาวิดอีกครั้ง

อีกครั้งหนึ่งขณะที่ดาวิดกำลังเล่นพิณถวายชาอูลเหมือนเคย ชาอูลซึ่งจิตใจเต็มไปด้วยความริษยา ก็พุ่งหอกเข้าใส่ดาวิดอีก แต่คราวนี้ดาวิดก็ระวังตัวมากขึ้น จึงรีบหลบออกไปอย่างรวดเร็ว และไม่ได้รับอันตรายแต่อย่างใด ดาวิดก็รีบกลับไปบ้านของตนทันที เพราะคิดว่าเป็นที่ ๆ ปลอดภัยที่สุด

ดาวิดออกเดินทางมุ่งหน้าหนีสู่เมืองรามัท และได้พบกับผู้เผยพระวจนะแก่ ๆ คนหนึ่ง ดาวิดจึงอาศัยอยู่ที่นั่นชั่วคราว

รูปภาพที่ DC3-4 แผนการของดาวิดและโยนาธาน

วันหนึ่งดาวิดได้นัดแนะโยนาธานให้ออกมาพบในที่ลับ ดาวิดกล่าวว่า “เราได้ทำผิดอะไร? ทำไมพ่อของท่านจึงจ้องใจจะฆ่าเราเสีย เราไม่เข้าใจ ทำไมพระองค์จึงโกรธ และเกลียดเรามากมายขนาดนั้น?” โยนาธาน พยายามที่จะช่วยให้ดาวิดสงบอารมณ์ลง “ท่านอย่าเป็นห่วงไปเลย- ท่านจะไม่ถูกพ่อเราฆ่าหรอก ท่านพ่อก่อนที่จะทำอะไรต้องปรึกษาเราก่อนทุกครั้งไป ถ้าหากว่าพระองค์จะฆ่าท่าน เราต้องรู้แผนการนั้นแน่นอน” แต่ดาวิดยังรู้สึกไม่วางใจ “แน่นอนโยนาธาน! ท่านไม่มีวันจะรู้หรอก เพราะพระราชารู้ว่าเราเป็นเพื่อนสนิทกันนะซิ พระองค์จึงไม่ทรงบอกให้ท่านรู้... โยนาธาน! เชื่อเราซิว่าเราอยู่ห่างจากความตายเพียงก้าวเดียว”

โยนาธานแสร้งขมใจไป และตอบดาวิดว่า “ดาวิดเพื่อนรัก! เราจะทำทุกอย่างเพื่อช่วยเหลือท่าน ขอให้บอกเถิดว่าเราควรจะทำอย่างไร?” ดาวิดจึงตอบว่า “วันพรุ่งนี้จะเป็นวันเริ่มงานเลี้ยงประจำเดือนของพระราช เราจะซ่อนตัวอยู่จนถึงวันที่สามตอนเย็น พระองค์มีความประสงค์ที่จะให้เราไป แต่เราจะไม่ไป ถ้าพระองค์ทรงถามว่า ดาวิดหายไปไหน ขอให้ท่านบอกว่าดาวิดขอลาไปบ้านที่เบธเลเฮม เพื่อเลี้ยงฉลองและถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้ากับครอบครัวของเขา ถ้าพระบิดาของท่านว่าไม่เป็นไร เราก็คงรู้ว่าพระองค์ไม่มีประสงค์จะฆ่าเรา แต่ถ้าพระองค์ทรงโมโห และไม่พอพระทัย เราก็คงรู้ว่าชีวิตของเราอยู่ในอันตรายที่สุด” ทั้งสองก็คิดถึง

แผนการที่โยนาธานจะส่งข่าวตอบกลับแก่ดาวิด โดยที่ซาอูลไม่รู้ โยนาธานจึงบอกว่า “ในวันที่สาม ท่านจงซ่อนอยู่ที่หลบภัยของท่านคือ หลังก้อนหินใหญ่ นั้น เราจะออกมาถึงธนูที่นี่ เราจะยิงออกไปสามลูก และเมื่อเด็กเก็บลูกธนูวิ่งไปเก็บลูกธนู เราจะตะโกนบอกเด็กนั้นว่า “ดูเถิดลูกธนูก็อยู่ข้าง ๆ เจ้า” นั่นก็หมายความว่าพระบิดาไม่ได้มีประสงค์ร้ายต่อท่านเลย แต่ถ้าเราตะโกนบอกว่า “ดูเถิดลูกธนูอยู่ข้างหน้าเจ้า” ท่านก็จะรู้ว่าพระบิดาของต้องการจะฆ่าท่านอย่างแน่นอน”

ทั้งสองจึงตกลงกันเช่นนั้น โยนาธานก็กลับเข้าวังไป ส่วนดาวิดก็เข้าไปซ่อนตัวอยู่ในทุ่งนาที่นัดแนะกันไว้ เตรียมตัวสำหรับแผนการของตน 27

รูปภาพที่ DC-3-6 ชาอูลทรงกริ้วต่อโยนาธาน

เมื่อวันเลี้ยงประจำเดือนของพระราชาก็มาถึง แต่ดาวิดไม่ได้ไปร่วมงานด้วย ในวันแรกของงานเลี้ยงชาอูลไม่ได้พูดหรือถามอะไร และในวันที่สองชาอูลก็ไม่เห็นดาวิดอีก จึงถามขึ้นว่า “ดาวิดอยู่ที่ไหน? ทำไมเขาถึงไม่มาร่วมงานเลี้ยงของเรา ตั้งแต่เมื่อวาน และวันนี้ด้วย?” โยนาธานก็ออกตัวแทนดาวิดว่าท่านให้อนุญาตแก่ดาวิด กลับไปงานฉลองที่บ้านของเขาที่เมืองเบธเลเฮม เมื่อชาอูลได้ฟังดังนั้นความโกรธของพระองค์ก็พลุ่งขึ้น จึงว่าโยนาธานต่อหน้าคนทั้งหลายที่งานเลี้ยงนั้น “เจ้าลูกนอกคอก เจ้าเป็นเหมือนกับคนโง่! เจ้าไม่รู้หรือว่าตราบใดที่ ดาวิดมันยังชีวิตอยู่ เจ้าก็จะไม่มีวันที่จะได้ขึ้นครองราชย์ปกครองแผ่นดินนี้ จงเอาตัวมันมาให้ข้า และมันจะต้องตายในเร็ววันนี้” โยนาธานกลับตอบว่า “แต่ดาวิดได้ทำผิดอะไรต่อท่านพ่อแล้ว?” แต่ชาอูลก็พุ่งหอกเข้าใส่โยนาธานทันที หมายถึงจะฆ่าท่านให้ตายเสียด้วย! แต่โยนาธานก็หลบออกไปอย่างปลอดภัย และที่สุดโยนาธานก็รู้แน่ชัดแล้วว่าชาอูล บิดาของตนตั้งใจที่จะฆ่าดาวิดให้ตายจริง ๆ

รูปภาพที่ DC3-7 ความหมายของลูกธนู

เข้าวันถัดมา ตามที่ดาวิดและโยนาธานได้นัดหมายกันตามแผนที่วางไว้ โยนาธานก็รีบไปที่ทุ่งนาเพื่อที่จะได้พบกับดาวิดที่กำลังซ่อนตัวรอคอยอยู่ โยนาธานได้พาเด็กเก็บลูกธนูไปด้วย เมื่อไปถึงท่านก็ยิงลูกธนูออกไปสามดอกด้วยกัน เด็กที่มาของท่านก็วิ่งออกไปเก็บลูกธนูนั้น โยนาธานก็ตะโกนออกไปว่า “ดูเถิด! ลูกธนูนั้นก็อยู่ข้างหน้าเจ้ามิใช่หรือ” ดาวิดที่ซ่อนตัวอยู่หลังก้อนหินนั้นก็เข้าใจความหมายที่กล่าวนั้นว่า ชาอูลกำลังหาทางที่จะฆ่าตนแน่นอน เมื่อเด็กเก็บลูกธนูทั้งหมดได้แล้ว โยนาธานก็จึงสั่งให้เด็กนั้นรีบกลับเข้าวังไป

รูปภาพที่ DC3-4 ดาวิดและโยนาธานลาจากกัน

หลังจากที่เด็กเก็บลูกธนูกลับไปแล้ว ดาวิดก็ออกมาจากที่ซ่อนตัว พบกับโยนาธาน เมื่อทั้งสองได้เจอกันต่างก็ร้องไห้ ในใจต่างก็เต็มไปด้วยความเศร้าเนื่องจากทั้งสองไม่อาจจะมีโอกาสได้พบกันอีกเป็นเวลานาน ไม่มีโอกาสที่จะได้คุยกันบ่อย ๆ เหมือนแต่ก่อน ต่างจำต้องลาจากกัน เพราะดาวิดไม่สามารถจะอยู่ในเมืองนี้ได้อีกต่อไป ดาวิดและโยนาธานต่างก็ขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงให้เขาทั้งสองเป็นเพื่อนรักกัน มีโอกาสได้แบ่งปันสิ่งที่ดี ความทุกข์ ความสุขซึ่งกันและกัน โยนาธานกล่าวแก่ดาวิดว่า "เพื่อนรัก ท่านจงเข้มแข็งเถิด เพราะพระเจ้าของเราจะคอยช่วยท่าน และอยู่กับท่านเสมอ พระองค์ทรงเป็นพยานถึงพันธสัญญาของเราทั้งสองเกี่ยวกับลูกหลานของเรา" เมื่อกล่าวดังนั้นต่างก็พากันคุกเข่าลงอธิษฐานต่อพระเจ้า โยนาธานก็กลับเข้าวังด้วยความโศกเศร้า ส่วนตัวดาวิดเองก็รีบมุ่งหน้าออกจากเมืองด้วยจิตใจที่โศกเศร้าเช่นกัน

สรุปความสำคัญ

ดาวิดและโยนาธานต่างก็เป็นเพื่อนรักที่แท้จริงต่อกัน พวกเขาไว้วางใจ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีความจริงใจต่อกัน เป็นเพื่อนที่สัตย์ซื่ออย่างแท้จริง เราทุกคนต่างก็ต้องการเพื่อนแท้เช่นนี้ใช่หรือไม่? แต่เราเอง ต้องเป็นเพื่อนแบบนั้นก่อน มีข้อพระคัมภีร์ตอนหนึ่งกล่าวไว้ว่า "มิตรสหายก็มีความรักอยู่ตลอดเวลา..." สุกุมาษิต 17:17 และ "มีมิตรบางคนทีใกล้เคียงยิ่งกว่าพี่น้อง" สุกุมาษิต 18:24

ถ้าเรามีองค์พระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราแล้วล่ะก็ พระองค์ก็ทรงเป็นเพื่อนที่แท้จริงและเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของเราแล้ว เราสามารถที่จะเดินกับพระองค์ – คุยกับพระองค์ – บอกพระองค์ถึงความลับของเราได้ บอกปัญหาให้กับพระองค์ บอกความทุกข์ร้อนในใจของเราให้กับพระองค์ และเรารู้แน่นอนว่าพระองค์ทรงเข้าใจเราได้ดีที่สุด พระองค์ทรงสามารถให้ชีวิตของเราดีขึ้นได้ในขณะที่ไม่มีใครทำได้เลย พระองค์ทรงเป็นกำลัง และเป็นผู้หนุนใจเราตลอดเวลาเมื่อเราโศกเศร้าเสียใจ พระองค์ทรงนำเราไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม

เราไม่ต้องรู้สึกว่ายู่ตัวคนเดียวอีก เพราะพระองค์เป็นเพื่อนที่แท้จริงที่อยู่ติดสนิทอยู่กับเราตลอดเวลา มากกว่าพี่น้องของเราเอง พระองค์ต้องการเป็นเพื่อนแท้ของท่าน! ท่านจะยอมรับพระองค์เป็นเพื่อนหรือไม่? เชิญคุยกับพระองค์เดี๋ยวนี้เลย และทูลขอพระองค์ให้ช่วยเราเป็นเพื่อนที่แท้จริง ทูลขอให้พระองค์เข้ามาในชีวิตเป็นเพื่อนรักและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

